

Kompositörens spridda liv får öppen kritik,
och all musik förblir,
att vara konstnär av i dag,
när samhället står stängt för krav av alla slag.
Tonårskråkans arbetsdag,
är brott emot vår samhällslag.

Idolen jag,
jag gör allt bra,
jag blir höjd till skyarna,
jag för att jag är jag.

Oooh vad jag älskar dig,
livets parodi,
se hur jag leker med dig,
ur min tid.

I staty står flickan där förebild,
för bättre atmosfär,
som klippt ur tidning står hon där,
för ego vinning ur sin karriär.

Ur min klippbok ser jag mig som stjärnan jag ej är och som ej f
inns,
skådespelaren säger rätt och säger fel fast ej hans tankar minn
s.

Oooh vad jag älskar dig,
min egen pornografi,
kom, kom, kom se hur jag leker med den, ur min tid.

Alla problem lämnar jag hemma hos mig,
uggleemblemen tar jag med hem till dig.

Livets teater,
personlighetsklyveri,
ljuger ni kamrater för mig.

Jag älskar mitt livs romantik,
verklighetsflykt och enkel poesi,
dragspelsmusik, tjim och tjo, knuff,
längtan bort till norrländsk skogsparti.

Ja, vill du göra dig till figur,
gör hjälp till hjälp för folk av eget slag,
gör folk av eget slag till slag,
och annat folk till folk av eget slag.

Oooh vad jag älskar dig,
min egen poesi,
se hur jag leker med den, ur min tid.

Alla problem tar jag med hem till dig,
uggleemblemen lämnar jag hemma hos mig.

Livets teater,
personlighetsklyveri,
ljuger ni kamrater för mig.